

τζάδας, Σούτσους, Μουρούζας, Ἀργυροπούλους, Χατζερήδας, Μαυρογένεις, Μάρους¹, Γζανέτας, Ἀριστάρχας, Σχινᾶς², Μουσούρους, καὶ ἑτέρους πλείστους³ τοὺς Φαναριώτας· ἄνδρας, τῶν ὁποίων ἀγνοεῖ τις τί μᾶλλον νὰ θαυμάσῃ, τὴν φιλοπατρίαν ἐν τοιούτοις χαλεποῖς χρόνοις, ἢ τὴν μεγίστην ἱκανότητα, ἣν ἀνέπτυξαν, καὶ ἑαυτοὺς τιμῆσαντες καὶ τὸ ἔθνος αὐτῶν κατὰ διαφόρους περιστάσεις ἀνυπολογίστων δεινῶν ἀπαλλάξαντες! Ὅποια μᾶθησις καὶ παιδεῖα ἐκόσμηι τοὺς πλείστους αὐτῶν! Κάτοχοι τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης εἰς τὸν ἀνώτατον βαθμὸν, λαλοῦντες καὶ γράφοντες αὐτὴν ὅσον δυστυχῶς καὶ νῦν ἐτι ὀλίγιστοι τῶν ἡμετέρων, εἰδήμονες τῶν κυριωτέρων Εὐρωπαϊκῶν καὶ Ἀσιατικῶν γλωσσῶν, κάτοχοι τῆς φιλοσοφίας καὶ τῶν ἐπιστημῶν, κητέλιπον ἡμῖν διάφορα συγγράμματα, ἐν οἷς δὲν διαλάμπει μόνον ἡ μᾶθησις, ἀλλὰ καὶ ἡ φιλοπατρία, ἡ εὐσέβεια, ἡ ἀρετὴ ἐνὶ λόγῳ⁴.»

(1) Μάνος Δημητριάδης ἐπιτετραμμένος τῆς Υ Π. ἐν Παρισίοις, ἑλληνιστῆς ἄριστος, συνετέλεσεν εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς Κιβωτοῦ καὶ τοῦ Θησαυροῦ τοῦ Ἑρβίκου Στεφάνου (1848—1830). Γεώργιος Μάνος συνέγραψε Γαλλιστὴ Γεωγραφίαν (1826) καὶ Ἱστορίαν (1830) τῆς Ἑλλάδος, ἐγένετο καὶ Καθηγητῆς τῆς νεωτέρας Ἑλληνικῆς ἐν τῷ ἐν Παρισίοις Ἀθηναίῳ τῷ 1825. Σ. Ἀ'ρ.

(2) Μιχαὴλ Σχινᾶς, καθηγητῆς ἐγένετο τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης ἐν Παρισίοις τῷ 1828. (Σ. Ἀρ.) Ὁ Δημήτριος ἦν ἑλληνομαθῆς (Βρετοῦ Β'. 238—9).

(3) Βασίλειός τις ἱατρὸς ἐκ Νεοχωρίου (1845) συνέγραψεν Ἱστορίαν τῆς Ἱατρικῆς, πραγματεῖαν περὶ Μουσικῆς τέως ἀνέκδοτον καὶ ἄλλα. Ἀνδρόνικος Βυζάντιος (ΙΖ' ἑκατ.) μέγας χαρτοφύλαξ λόγιος (Μελετ. Ἐκκλ. Ἱστορ. Δ. 67). Ἰωάννης Πορφύριτης (ΙΖ' ἑκατ.) λόγιος καὶ Θεολόγος (αὐτόθι Δ. 70). (Λόγιος ἐν Κωνσταντινουπόλει τῷ 1737 ἦν καὶ ὁ Ἀθανάσιος ὁ Δοροστάσιος Ἀρχιμανδριτῆς τῆς Μ. Ἐκκλησίας γράψας περὶ τῆς καταστάσεως τῶν Χριστιανῶν τῆς Ἀνατολῆς τῷ 1737 Σ. Ἀρ.)

(4) Ἐπ. Σταματιάδου Βιογρ. τῶν Ἑλλ. Διερμηνέων κτλ. σελ. 27 Σ. Βυζαντίου. Κωνσταντινούπολις Α'. 572.

